

S	Z	a	b	ó	M	a	g	d	o	l	n	a
		M	O	Z	A	I	K	O	K		II.	

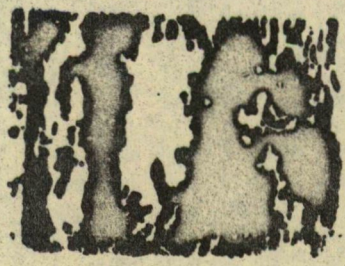
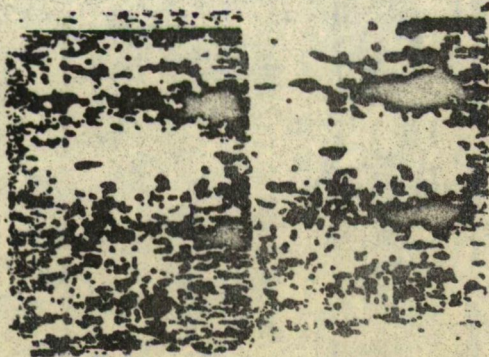
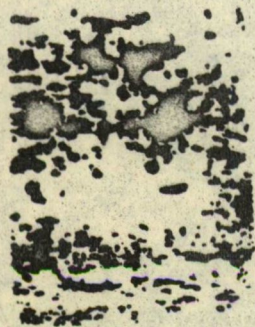
Tömör töbбетmondás
Titkat tapogatom
Magamban,
Még néma kopogással,
Vakon.

A földön zúzmaravirág
Tépett szirmai
Haldoklanak,
Gyilkosuk
Az örök éltető:

a Nap.

Az éjben
Agyamba bámul
Tompá fényszeme
A parknak,
Ablakot találva
Sűrűjéből benéz
Egy villanásnyit -
Gonosz szél jön
És rámsötétít.

KÖNYÖRGÉS

Borzalmas baráti bíborfüggöny
Kínsegítő oltalmadba betakarj:
Tomboló elemi tűzvész
Kínsegítő oltalmadba belemarj:
Milliónyi égő anyagcafattá
Kínsegítő oltalmadba olvassz:
Nem álmodott álmaimban
Kínsegítő oltalmadba altass:
Háborgó pokolnak hullámával
Kínsegítő oltalmadba verdess:
Oldhatatlan káoszokból
Kínsegítő oltalmadba kergess:
Kínsegítő oltalmadba végy be,
Végy be:hogyan élhessek végre!

SZABÓ MAGDOLNA